

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER3117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c**SUBSCRIPTION RATES:**United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 157 Tue., July 8, 1941

General Wavell je šel čakati Hitlerja v Indijo

Ves svet je postal pozoren, ko je angleški premier Churchill predstavil generala Wavella iz Egipta v Indijo. V prvi sapi se je obdolžilo, da je bil Wavell s prestavo kaznovan, ker so mu Nemci in Italijani vzeli Libijo. Toda vojaški eksperti vidijo stvar v drugačni luči, ki bo tudi najbrže prava in sicer:

Nemška armada se je vsula na rusko ozemlje potem, ko je nemški generalni štab uvidel, da za enkrat ne more nikamor v vzhodnem Sredozemlju. Okupacija otoka Kreta je veljala Nemčijo mnogo letal, pa tudi mnogo izvežbanih vojakov, da bi si mogli kaj podobnega privoščiti po istem sistemu še kje drugje.

Dejstvo, da je nemški diplomaciji spodletela revolucija v Iraku tudi kaže, da se Nemčija ne more zanesti na arabska plemena. Zato je Nemčija naglo sklenila s Turčijo prijateljsko pogodbo, da tako zapre Dardanele angleškim bojnim ladjam v času, ko bo nemška armada zaposlena na Ruskem.

Nemčija je nadalje uvidela, da ne more poslati v severno Afriko dovolj čet, da bi okupirale Egipt. Celo potem ne, ko je zasedla otok Kreta, s katerega je pregnala angleško bojno mornarico.

Nemčija je mislila, da bo z okupacijo Egipta in bližnjega vzhoda odrezala Angliji dobavo potrebščin iz Indije. Ker se ji ni to posrečilo z direktnim napadom v Sredozemlju, je sklenila, da gre v isto smer po velikem ovinku, preko Rusije. Kot se sliši, je bil nemški generalni štab vedno za to smer, toda Goering je bil obljubil, da bo zračna sila delala čudeže v Sredozemlju, kar se je pa izkazalo kot prazna baharija.

Hitler ima z vpadom na Rusijo dva namena, prvič, da izvije Angliji iz rok vpliv v Indiji in drugič, da dobi v roke rusko olje.

Kako se bo bojna sreča še obrnila v Rusiji, se danes ne more reči. Skoro gotovo pa se ruska armada ne bo mogla ustavljati bolj izvežbani in bolj opremljeni nemški armadi. Ako bodo ruski poveljniki pametni, se bodo umikali in varčevali z moštvo in orožjem. Recimo, da se ruska armada umakne za reko Volgo, ji nemška tje ne bo sledila, ampak se bo obrnila proti jugu na Kavkaz.

Tukaj bodo Nemci naleteli na mogočno zapreko, to je kavkaško gorovje. Preko njega je samo par prelazov. Ako te Rusi dobro zasedejo, lahko tam zadržujejo Nemce več mesecev, prav gotovo do spomladi. Ampak Rusi bodo potrebovali municijo, letala in drugo. Na Turke se ne morejo zanesti, ker že vidimo, kako so se vdali nemškemu pritisku. Rusi se tudi ne morejo zanesti na sosedne Perzije, ker Perzija je mala država. Ampak vzemimo, da postane Perzija kot vojaška postojanka za Indijo, ako Indija potegne svojo severno obrambeno linijo v Perzijo? Ali z drugimi besedami: če bo Anglija poslala Rusom pomoč v kavkaške prelaze iz Indije, da bodo branili rusko olje pred Nemčijo in obenem zabranijo, da ne vpadе nemška armada v Indijo, kjer bi dobila zvezo z Japonsko.

Kaj bo potem napravil Hitler? Obrniti bi se moral od Kavkaza in poslati svoje oklepne čete okrog Kaspiškega jezera in preko tamkajšnjih step proti Perziji in Indiji. Toda to je dolga pot, o kateri se celo nemški generalni štab boji sanjati.

In če bi končno Hitler tudi povedal to pot, bo tam naletel na dobro izvežbano in fino opremljeno indsko armado in pa ruske divizije iz Turkestana. In tem četam bo po veljeval edini general v angleški armadi, ki se mu lahko zaupa taka naloga in to je general Wavell. Zato ga je pa delepa taka naloga in to je general Wavell. Zato ga pa daleč Nedolgo nazaj smo pisali, da se bo vojna odločila v Sredozemlju. Zdaj pa kaže, da se bo odločila na severni meji Indije, ako bo šel Hitler po načrtih, kakor jih vojaški strokovnjaki danes slutijo in kakor jih sluti tudi previdni Churchill.

Katoličani so razdvojeni glede pomoči Rusiji

Petnajst najodličnejših katoliških duhovnov in laikov v Ameriki je objavilo izjavo, v kateri priznavajo, da je komunizem sovražnik vseh ver, toda naš prvi sovražnik in sovražnik vsega, kar ljubimo kot Amerikanci in katoliki je pa nazizem.

Obratno je pa organizacija katoliških vojnih veteranov poslala predsedniku Rooseveltu pismo, naj pod nobenimi pogoji ne pošlje vojaške ali ekonomske pomoči Rusiji, katere totalitarna vlada in brezbožna ideologija je v popolnem nasprotju z našimi demokratičnimi idejami.

Prvi, gori omenjeni, pravijo: "Hitlerjev napad na Rusijo nas ne sme motiti. Hitler je še vedno naš največji sovražnik in ustaviti se ga mora, tudi če to pomeni, da bomo mi in sovjeti začasno na eni strani v boju, da se stre skupnega sovražnika."

Vojni veterani pa pišejo Rooseveltu: "Naša zvestoba do Vas, kot našega vrhovnega poveljnika ne bo nikdar omajana. Naša naklonjenost do principov demokracije se ne bo nikdar spremenila. Toda apeliramo na Vas, da ne izvršite obljube, ki ste jo izrekli za pomoč brezbožni Rusiji in ne

BESEDA IZ NARODA**Slovenska zadržna zveza**

Zadnji mesec je poteklo že 28 let odkar obstoja med nami naša Slovenska zadržna zveza, katere lastniki so posamezni Slovenci in Slovenke.

Doba 28 let na trgovskem polju že nekaj šteje, posebno pa še kot ustanova, ki se peča z življenjskimi potrebščinami, kar je najvažnejše in najpotrebnejše v vsakdanjem življenju.

Nisem sicer namenjen, da bi opisaval zgodovino Zadržne, ker to bi vzelo preveč prostora in časa. Čas pa je v našem življenju najdragocenejši, ker čas, mine in se ne povrne nikdar več. Ker pa že govorim o času, zato pa vam moram kar na kratko povedati, da bo direktorij Slovenske zadržne zveze tudi letos priredil svoj letni piknik in sicer v nedeljo 13. julija na znani Močnikarjevi farmi.

Slovenskemu občinstvu iz Clevelanda ter bližnje okolice je zadržni piknik znana stvar. Vselej so bili posetniki zadovoljni z našo postrežbo. Tako upam in bomo napeli vse sile in moči, da boste v vsem zadovoljni ter se zaglajali, da boste drugo leto zopet prišli, če nas le Hitler ne bo do tedaj pohrustal. . .

Človek postane kar nervozen, ko se spomni na tega groznega človeka, ki si hoče podjarmiti menda cel svet. V tej grozi bi bil pa kmalu pozabil na glavno reč in to so nagrade na našem pikniku. Pripravili smo jih poln zadržni voz.

Radi tega pa opozarjam naše slovenske družine, da pohitite z nakupom svojih potrebščin v eni ali drugi zadržni trgovini. Razprodaja bo v teku ves ta teden in to na vsem zadržnem blagu po zelo znižanih cenah. Če boste storili to, potem sem prepričan, da ne boste šli praznih rok s piknika, ker boste gotovo imeli pod pazduho polno košaro koristnih stvari.

Pomnite, da je zadržno geslo: "Prvovrstno blago, točna postrežba in zmerne cene." Za Slovensko zadržno zvezo, George Panchur, predsednik.

Iz urada gl. predsednika Slov. moške zveze

Dragi bratje! Kampanja Slovenske moške zveze za pridobivanje novega članstva in ustanavljanje podružnic je bila zaključena, kakor je bilo določeno po sklepu glavnega odbora. Štem pa nikakor ni rečeno, da se da prenehajte s pridobivanjem novega članstva in podružnic.

Dobro vemo, da se nihče ni trudil tekom kampanje za tiste nagrade, ampak se je vsak z veseljem potrudil in kar je naredil je bilo vse v korist organizacije in za njen napredek.

Tem potom se vam vsem aktivnim članom, ki ste pridobili kaj novega članstva, kakor tudi vsem tistim novim članom, ki ste pristopili med nas v vrste Slovenske moške zveze prav iskreno zahvaljujem. Obenem pa vam pripočam, da tudi sedaj, ko je kampanja zaključena, stojite pazno na straži in pridno agitirate za novo članstvo in tako pokazite s svojo dobro voljo, da tudi izven kampanje delate za napredek Slovenske moške zveze.

Prav lepo se zahvaljujem vem članom novih podružnic, ki ste stopili v naše vrste. Vsem tem novim podružnicam želim lepega uspeha in napredka. Člani, potrudite se in pridobite še svoje prijatelje pod zastavo Slovenske moške zveze.

Sedaj pa še nekaj. Če še ne

veste, naj vam velja to sporočilo, da imamo do prihodnje konvencije še samo dobra dva meseca. Zato pa priporočam članom, da vsak vzame v roke naša pravila in jih pazno prečita. Gotovo boste našli kaj pomanjkljivega. Sedaj se vam nudi najlepša prilika, da o takih pomanjkljivostih obvestite svoje delegate, ker sedaj je čas, da debatirate na svojih sejah in z dobrimi nasveti izboljšate pravila. Dajte sedaj nalogo svojim delegatom in povejte jim, kaj je vaša želja ter kako in kaj naj se ukrene, da bo koristno za članstvo in napredek Slovenske moške zveze.

Če se boste držali člani tega nasveta, bomo v resnici lahko marsikaj dobrega ukenili in na konvenciji bo prihranjenega veliko dela in zlatega časa. Izvolite za delegate najbolj zmožne člane in previdne moške, na katere se lahko zanesete, da so v resnici delavni za vašo podružnico in celokupno organizacijo. Dobri delegatje bodo gotovo izboljšali naša pravila in tako tudi našo organizacijo ter v bodoče pridobili še veliko število novega članstva.

Na vse članstvo apeliram, da upoštevate gornja priporočila in sedanja pravila SMZ. Držimo se našega gesla: "Vsi za enega, eden za vse!"

Polletno glavno zborovanje se vrši v nedeljo, 27. julija ob devetih dopoldne v navadnih prostorih v Barbertonu. Prošeni ste, da se vsi tega zborovanja udeležite, ker imamo precej važnih zadev na dnevnem redu, tikajočih se prihodnje konvencije. Z bratskim pozdravom do celokupnega članstva,

Fred Udovich, gl. preds.

Vredno posnemanja

Mladinski pevski zbor na Waterloo je pred dvema tedni imel lep piknik na S. N. P. J. farmi Udeležba je bila dobra in videli smo marsikatero starega znanca in prijatelja. Vse se je lepo izteklo in odšlo veselo domov. Pod večer se "še prigrasita" Luka Slejkč in soproga Rose in ker je stvar bila nekako zaključena darovala sta dolar v zborovo blagajno. Odbor zboru se najlepše zahvaljuje vsem navzočim in temu paru za njih dar. Da bi imela še mnogo posnemalcev meč našimi kulturno-zavednimi Slovenci je naša iskrena želja.

Angela Siskovich, tajnica.

"V sili spoznaš prijatelja"

Tako pravi že stari pregovor in jaz sem spoznal svoje prijatelje v času moje bolezni. Vede sem sicer, da imam mnogo prijateljev, a da jih imam toliko in tako iskrenih, tega pa nisem vedel.

Zato se pa želim tem potom za hvaliti vsem mojim sorodnikom in številnim prijateljem, ki so me obiskovali za časa mojega dvakratnega bivanja v bolnišnici in potem zopet na domu. Posebno mi zahvala pa sem dolžan vsem tistim, ki so se potrudili in mi poklonili nepričakovano. Kaj podobnega nisem pričakoval in ko sem ga prejel, mi je kar sapa zaprlo, da se še zahvaliti nisem mogel kakor bi se moral. Zato pa sem vam tukaj prav iz srca zahvaljujem vsem skupaj in vsakemu posebej.

Dragi prijatelji, če bo kdaj prilika nanesla, bom iz srca rad pomagal po svoji moči vsakemu, ki ste se me spomnili v času moje bolezni. Bodite prisrčno pozdravljeni in ostajam vaš hvalni,

Anton Brodnik,

1105 E. 64th St.

Slovenski dom na Holmes Avenue**Zgradba in renovacije pri Slovenskem domu na Holmes Ave.**

Dela pri korporaciji Slovenskega doma na Holmes Ave. so v polnem razmahu. Slovenski gradbenik, Jos. Demšar, nam obljublja, da če bo šlo vse posreči, bodo vsa dela končana koncem avgusta ali prve dni v septembru. Ker je mnogo delničarjev korporacije širom Clevelanda in okolice, je dobro, da jih seznanimo čemu nam je bil prizidek in renovacija potrebna.

Poleg sedanjega pročelja, tik sedanje stavbe, bo dozidan prizidek 12 čevljev širok in 50 čevljev globok. Višina prizidka bo samo 3 čevlje nižja od sedanje stavbe. Kaj vse bo v prizidku? Glavni vhod, kateri je sedaj v sredi sedanje stavbe, bo podrt in pride v prizidek novi za vse prostore v posloplju. Vhod v prizidku bo direktn v vstopno avditorij, zgornjo dvorano, v klet, sejno dvorano, čitalnico in pisarno. V prizidku bo pred vhomom v vsako dvorano hodnik in ob njem soba za prodajo vstopnic in sprava za garderobo. Moška in ženska stranišča bodo nameščena direktno v dvoranih drugo poleg drugega v prizidku. Klubovi prostori bodo razširjeni tako, da bodo merili 60x38 čevljev. V pročelju kleti bo nameščena pisarna, poleg nje hladilna sprava za novo baro v avditoriju in poleg te na desno pa velika in obširna čitalnica. Klubovi prostori bodo imeli kuhinjo in hladilnik. Sedanjí kegljski podi bodo vzeti iz prometa in na njih mestu se bodo razširili klubovi prostori.

Stopnice, stranišča in garderobne sobe med dvoranami in pročelno steno bo vse odstranjeno in na njih mesto bo dobila prva dvorana novo baro in kuhinjo. Drugo nadstropje bo zgornjo dvorano vodoravno izenačeno, kjer bo nameščena sejna dvorana in poleg nje prostor na kuhinjo za zgornjo dvorano. Točilnica v zgornji dvorani bo brez cel prostor, ker bo kuhinja in moško stranišče odpadlo. Spodnja dvorana bo spredaj dobila točilnico in kuhinjo, radi tega bo sedanjí glavni vhod zaidan in v njemu nameščeno okno. To je kratek popis spremembe posloplja Slovenskega doma. Pridite in ogledite si gradbena dela. Tajništvo Slov. doma.

Razočarani policist

K otoški skupini Karolinov v Tihem oceanu spada tudi otok Yap. To je skromen in miren otok s palmami in nepokvarjenim, otroško dobrim črnim prebivalstvom, ki živi brezskrbno od danes do jutri. Vsa japonska državna oblast na tem otoku je poverjena stražniku, ki opravlja na tem otoku službo ter skrbi za mir in red med otočani.

Stražniku je ime Nagaoka. Že več let opravlja svojo službo na otoku Yapu in še nikoli se mu ni stozilo po ljudeh v japonski domovini. Pa se je zgodilo, da si je Nagaoka v letih samote in zadovoljnosti prihranil nekaj denarja. Kako naj ga zapravi, ni bilo treba dolgo premišljevati. V samotni otoku Yapa je razkril, da je Japonska najlepša država na svetu, ki predstavlja višek civilizacije. Sklenil je torej, da odpotuje s svojimi prihranki na Japonsko in obišče prestolno mesto Tokio.

Z velikimi nadami v srcu je Nagaoka odrinil na pot. Od vesolja ni vedel, kaj bi počel, tako se je radoval trenutka, ko bo stopil na Japonskem med ljudi, ki si jih je predstavljal kot polbogove. Izstopil je v Tokiju na postaji Ueno. Najel si je nosača in rikšo, kajti hotel je poskusiti, kaj se pravi, biti gospod. Komaj pa je prestopil mestno mejo, je moral menjati voznika.

Segel je torej žep, da bi plačal voznika z rikšo. Toda o groza! V žepu ni bilo nikjer denarnice. Poklical je službujočega stražnika. Ta mu je pojasnil, da je gotovo postal žrtev drznega žeparja, ki mu je z veliko spretnostjo ukradel vse prihranke v znesku 122 jenov.

Nagaoki se je zdelo, da se je v njem zrušil svet. Nič več ni videl civilizacije v tisti rožnati luči, kakor si jo je vedno predstavljal. Tokio je postal zanj nenadoma grd in umazan svet z zločinskimi individui. In še preden je stopil do oblasti, da bi mu pomagala vrniti se na otok Yap, si je mislil: "Pravijo, da so črnci divjaki. Ampak divjaki so le dobri in pošteni ljudje, med polbogovi rumenega plemena pa vlada zločin." Razočaran nad takšno civilizacijo se je vrnil na svoje staro mesto med črnce.

Telefoniraj brezplačno

Pomenkovali smo se o različnih šalah pri telefoniranju. "Nak, takih stvari pa jaz nisem nikoli počenjal," je dejal prijatelj, ki je bil malo kasneje prišel v družbo, "jaz kvečjemu po škotsko telefoniram."

"Škotsko telefoniraš?"

"Seveda. Ali ne veste, kako je to?" Pomaknil je stol bliže in začel pripovedovati: "Kot veste, stanujem daleč ven iz mesta. Zaradi dela moram dolgo otati v pisarni, tako da ne morem nikdar točno priti h kosilu. Včasih pridem odpadne, včasih ob eni, zgodi se pa tudi, da šele ob dveh ali treh. Zatorej sem se navadil, da vsak dan stopim v javno telefonsko govornilnico in telefonsko sporočim ženi, da zdajle prihajam domov. In to telefoniranje me ne stane niti pare!"

"Le kako?"

"Kar takole. Vzajem dinar iz žepa in ga vržem v aparat. Potem pokličem svojo telefonsko številko — 2332 — in čakam, da trikrat pozvoni, nato pa brž obesim slušalko nazaj. Ker ni bilo nobene zveze, pride dinar spet nazaj, a moja žena je po trikratnem zvonjenju spoznala, da je zdaj čas, da pripravi kosilo."

"Pa če se vaša žena odzove?"

"Nikdar, ko je vse dogovorjeno! Moja žena se ne oglasi. Ona dobro ve, da mora priti moj znak. Če pa kak drug človek telefoniira nam, pa mora počakati, zakaj moja žena šele po petkratnem zvonjenju prime za slušalko. Ali ni to praktično?"

Precej prestrašeno smo se spogledali. Nihče se ni zasmel, ko pa navadi, ko smo drug drugemu pripovedovali razne smešne domisleke. Samo neki gospod, ki je bil prvokrat v naši družbi, se je za stvar jako živo zanimal.

"Kaj tako brihtnega se pa jaz ne bi nikoli spomnil!" je vzkliznil.

"Je že tako, človek se do groba ne izuči."

"Ali mi ne bi še enkrat povedali? Torej vi vržete dinar v avtomat in izberete številko 1213?"

"Ne, ne — 2332 — to je moja številka!"

"Torej 2332?"

"Tako je."

Tuji gospod je vstal.

"To je krasno. To si bom pa zapomnil. Koliko časa pa že po škotsko telefonirate?"

"Oh — že dve leti! Pa vsak dan."

"Imenitno," je dejal tuji gospod, vstal je in odšel.

Ko je bil že zunaj, je prijatelj navdušeno vstal, češ le čestitajte mi, ko znam tako imenitno telefonirati!

Toda sami mrki obrazi so zrlili vanj. Tovariš je dejal: "Ali veš, kdo je bil ta gospod?"

"Ne. Kdo pa?"

To je bil naš novi višji nad-

zornik za pobijanje slepih telefonskimi avtomati!"

Čudaste oporoke

Večkrat se sliši, da je nekdo bogataš-čudak zapustil premoženje ali tudi drugo kaj čudne pogoje v svoji volji ali pa so le s težavo našli kaj čudne oporoke, katerih roki dedičem, katerih volje ali pa čudake tudi v najino času, ki staviijo v svoje kaj čudne in skoro nelogične pogoje.

Poglejmo si par takih oporok: Bogati jugoslovanski posestnik Lazar Kurtović ločil v svoji oporoki, da kopoljejo v sedečem položju krsto pa mu morajo doškatišjo s cigaretami, vžigalnice fotografijo njegove prave krste naj bi ležala v grobu, je bi naj bila kot majhna, moč pravoslavne slogu. Okoli grobnice pa naj bodo izškof, ki V Pittsfieldu v Ameriki nekak ženska po imenu "C" napisala lastnoročno oporoko zadnjo stran Goyeve svoje uspešne fotografije napredne ženske zapustil svoji vdovi, z rento, ki pa jo bo dobila vsak mesec pri notarju. Neki trgovec v Bordoe je napredno zapustil svoji vdovi, z rento, ki pa jo bo dobila vsak mesec pri notarju. Neki trgovec v Bordoe je napredno zapustil svoji vdovi, z rento, ki pa jo bo dobila vsak mesec pri notarju.

Se bo čudaka pa je klenil roka, ki jo je zapustil njen. natei iz Turina. Vse svetne tje v vrednosti 200,000 dolarov pustil svojemu bratu Adolfov ostala dva brata pa nista imela nič. Oporoka pa je zahtevala, da mora srečni dedič vsaki dan ob določeni uri pomoliti, da ob kolnikovem grobu. Če kampa obveznosti ne izpolni, z voč imetje pripadlo ostalim bitima. Ta dva sta hodila od posevov vsak dan na pokle v na stražo. Nekega dne "Old" dič ni pojavil in njegova čarsta zahtevala, naj jima plača 200,000 liri. Dedič je lečesar bolan za pljučnico in se je ro izkazal z zdravniškim jelo. H Navzile temu sta ga bratje v la. Sodišče pa je tožbo v V ker mu je bila pač v pasu preprečila izpolnjevanje ki pa dolžnosti.

Precej huda pa je bila bi oporoka neke ge. Mac Philippove iz Leedsa tamkajšnjemu vseučilišču stila 25,000 funtov šter pogojem, da se ta denar za pouk o dobrem vedenju tem potrebneje pravi v ker profesorji tega vsega nujno potrebujejo takšnega čaja.

Nova "moderna" otroška igra

Froncoski otroci so silili novo igro. Igrajo nas gunce." Vse, kar so videli mladi in poleti, sedaj spoljajo v igri; vzamejo i. M vozičke, zavijajo odeje v pri nke, rjuhe, obleke, vsi po na voz, ves tovor pritrjuje vico in se podajo na il, da pot . . . Bilo bi res težko je sodobnejšo igro. Toda vrv, ne kravri srce pri misli nogo do nedolžnih otrok, ki gredo tako žalostnih in grozljive časih, da najde še v nji, uvestno celo snov za svoje, je za

Letalo s pogonom

V Milanu so končali p. na poleti z letalom, ki ga en s nja več bencin, temveč le s Letalo vrste "Breda 15" sni kg težak plinski generala m vi večji polet s tem le pol "avtarhičnim" pogonskim stvom bo izvedel konf. Mi inž. Cottelli iz Milana v

TROJKA

DR. FRANC DETELA

"Smešno! Smolo! Ali ni to največja sreča, da imamo med seboj vrlega gospoda Bojanca. Na njegovo zdravje! Eks!" — Lovro je sedel kakor na iglah, ko je iskal Majer plačnika za zapitek, in jemal račun nase.

"Bog ne daj," je vpil Majer. "Jaz ... jaz se le šalim, veseli me, če koga malo poščegačem. A da bi plačevali vi! Smešno! To beračijo bomo že še zmogli. Bantur, račun!" In gospod Majer je vrgel petdesetak po mizi. "Gospoda, jaz imam izvrstno misel, izborna misel."

"Ni možno," je dejal Edvard. "Jaz porečem Bendežu, da se popeljemo zdaj k njemu in Bendež naj vozi naprej, sam; Edvard in gospod baron skupaj za njim in jaz z gospodom Bojancem zadaj. Ko zavije Bendež na svoje dvorišče, pa mi bič v roke in naprej, na moj dom. Tako se ga znebimo. Ha, kako bo klet! — Boter Bantur, zdravi! — Bendež, druga postaja bo pri tebi, da poskusimo, če se tvoj metličan prileže na cviček. Vozi naprej, da boš pot kazal. Ampak vozi, kakor se spodobi; če ne, ne boš pil z nami."

Župan Bendež si je potisnil klobuk na stran, zamahnil z bičem in zdrdral, da je letelo kamenje na obe strani in so se ljudje od daleč umikali. Ponočno je zapeljal doma na dvorišče in klical hlapcu, naj gre izpregat gospodi. Gospode pa že ni bilo več videti, ker sta bili zdrčali obe kočiji mimo hiše in

V SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI
NAŠE NEPOZABNE SO-
PROGE IN MATERE

Barbare Grimšič

ki je zatisnila svoje mile oči
dne 8. julija 1938

V grobu tam spavaš sladko,

nam je pa v srcu hudo;

veseli v nebeški se slavi,

kjer enkrat se združimo vsi,

žalujoči ostali:

MARTIN GRIMŠIČ, soprog

FRANK, sin

Cleveland, O., 8. julija 1941.

se ustavili streljaj višje pred domovjem gospoda Majerja.

Kakor piščeta okrog koklje stoje v Gorenji vasi hiše okrog cerkve, tu zidana, tam lesena, ta sem, ona tja obrnjena, ena višje, druga nižje ob pogorju, ki prehaja v dolino. Nad vasjo pa stoji gradič z železnim balkonom, od treh strani obdan z lepim vrtom, ki ga ograja kamniten podzid z železno mrežo. Po vrtu se vijejo peščene poti okrog zelenih trat in cvetličnih krogov. Za vodnjakom stoji z jasminom preprežena lopa pod košatimi orehi, v ozadju visoke smreke in temne tise. To je gradič Mlaka, pred katerim sta Edvard in baron poskakala z voza, gospod Majer pa previdno lezel iz kočije v strahu, da mu ne zdrkne noga, ker ga je tresel smeh. Ko je čutil pod seboj trdna tla, se je zakrohotal na vse grlo, si obrisal pot s čela in začel klicati: "Irma, Marta, kje sta? Edvard, pojdi ju iskat! — Oj, ti preklicani Bendeži!" Posilil ga je znova krohot, ko je peljal svojega gosta v sprejemnico v prvem nadstropju.

Lahno je zašumelo skozi vrata belo krilo; vstopila je živahno mlada deklica in bistro uprla v gosta črne oči. Lovro je skočil in se klanjal.

"Irma, gospoda Bojanca sem pripeljal," je dejal Majer.

"Lepa hvala, papa! Kako prijetno iznenadenje!" je dejala, prijazno podala Lovru roko in izražala sožalje zaradi tetine smrti.

"Kje pa je mama?" je vprašal gospod Majer in pustil Lovro samega z Irmo.

Deklica je bila zgovorna in zabavna.

"Odslej nas morate večkrat razveseliti s svojim obiskom," je omenila šalivo; "saj smo sosede. Glejte, skozi to okno se vidi stolp vašega gradu, iz moje spalnice se pa vidi še lepše."

Gledala sta skozi okno in kramljala o domačih razmerah kakor stara znanca. Hitro je tekkel Lovru čas.

"Oh, kakšen je naš papa!" se je zasmejala Irma, se obrnila k cvetličnemu jerbaščku, polnemu širokolistnih rastlin, in vzdignila iz srede širokokrajni klobuk gospoda Majerja, izpod njega se je zasvetil marmornat kipček boginje Venere na granitnem stojalcu. "Ti reva, ti!" je dejala s smešnim milovanjem, "kako se ravna s teboj, ko si vendar tako lepa!"

Lovru je bila na jeziku duhovita primera; toda premotila ga je gospa Majerjeva, ki je vstopila z možem.

"Ah, srečne oči, gospod Bojanec!" je pozdravljala, mu ponudila obe roki in ga vabila, naj prisede, da bo povedal kaj o Dunaju. "Ah, Dunaj in Gorenja vas, ta razlika, gospod Bojanec! Ali se boste mogli udomačiti zopet v naših krajih?"

"Smešno!" je dejal gospod Majer. "Saj je pri nas tudi prijetno. Koliko je vredno to, da se otrese človek sitnih običajev. Tu ni nič dolžnostnih posetov, nič hinavskega pozdravljanja in klanjanja. Prijatelji se shajamo v domačo zabavo in za druge se ne brigamo nič. In nekaj mladega sveta imamo tudi."

"Papa," je dejala Irma, "mi si bomo prav prizadevali, da privedemo gospoda Bojanca na naše kraje."

"Preljubezno, gospodična," se je klanjal Lovro; "a jaz sem

že privezan; kar nič me ne vleče nazaj v mesto."

"Toda gledališče, koncerti, plesil!" je menila gospa; "kdor je to okusil, temu se toži dolgo časa. In te obleke, ki se vidi po promenadah in po izložbah!"

"Po teh se moškim ne toži nič," je zavračal gospod Majer. "Mi nismo razvajeni. Ne res, gospod Bojanec?"

"V istini, milostiva, jaz sem prav srečen, da sem, kjer sem, in ne hrepenim nikamor več," je zatrjeval Lovro in pomenljivo pogledal poleg sebe gospodično Irmo, ki ga je sporazumno pogledala po strani.

"To je jako lepo," je dejal gospod Majer; "a človek mora gledati tudi na to, kar je dobro. V verandi je pripravljena večerja. Stavim nujni predlog, da nadaljujemo pogovor po večerji. Kdor je za to, naj vstane!" Vljudni gospod Majer se je priklonil svoji ženi in ji ponudil roko, takisto je odpeljal po njegovem zgledu Lovro gospodično Irmo. Po stopnicah se je prišlo v prostorno verando z visokimi železnimi stebri, ob katerih se je vila divja vinska trta. Pred verando so rastle citrone, magnolije in drugo dehteče južno drevje ob kraju skrbno negovanega vrta.

Po vrtu sta leno hodila malobesedna Edvard in baron Berger ter kadila smotčice. Ko se je oglašil v verandi gospod Majer, je vzdihnil Edvard: "Vendar enkrat!" Baronu pa je izginil z obraza izraz dolgega časa, ko je zagledal gospodično Irmo ob Lovrovi roki. Čelo mu je zatemnelo in oči so se zaiskrile; strmel je nekaj časa na mestu, potem pa se je obrnil za Edvardom.

"Gospod Bojanec, gor za mizo!" je ukazoval Majer in posadil Lovro med ženo in hčer. "Gospod baron, na mojo desno stran!"

"Jaz že sedim," je dejal baron malomarno in sedel poleg gospodične Irme. "Če je dovoljeno," je šepnil sosedi.

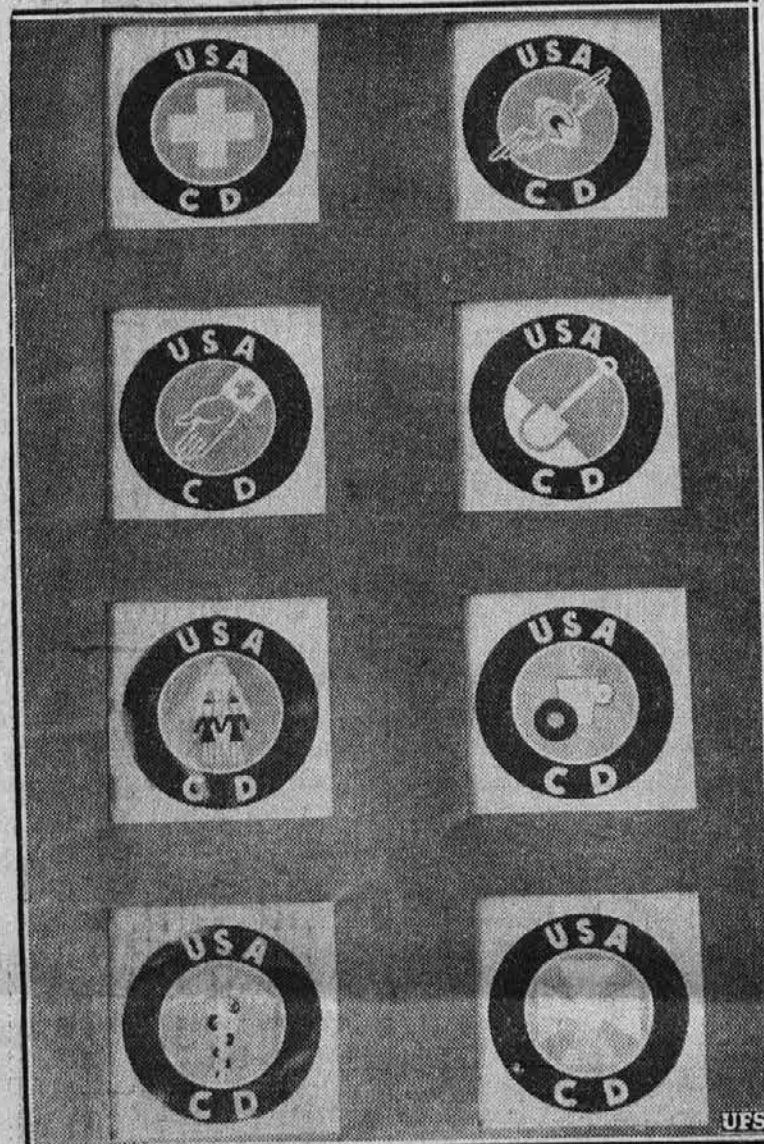
Irma je nalašč preslišala besede, dasi so jo zmotile v pogovoru z Lovrom. Gospod Majer je grdo pogledal barona, ki se je drznil upreti se njegovemu ukazu. Gospa je začutila na-

petost, pa se je trudila spraviti zabavo v tir. Nevede ji je priskočil na pomoč Edvard z obširnimi opisovanjem svojega šolanja v Ogrskem Starem gradu, koliko so tam pili in kake burke so uganjali.

"Bratec," ga je zavrnila Irma, "saj to ni tolikanj zanimivo, da bi se smelo stokrat povedati."

"Če tebe ne zanima," se je ponesel brat, "pa zanima druge. Kaj, baron, ali te zanima?"

"Strašno!" — Mirno je nadaljeval Edvard svojo razpravo in zabavljal, da ne razumejo o umnem poljedelstvu kmetje na Kranjskem nič, graščaki pa še manj. Lovro pa je premišljeval Radivojevo naročilo, naj gleda, da pride denar v narodne roke, in sklepal, da bo skušal izpolniti to domorodno dolžnost, veseli, da ga Stojanova Anica še ni bila ujela za besedo.

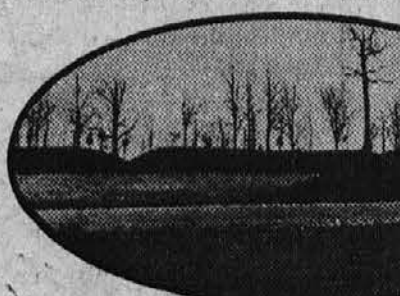

Različni znaki za civilne obrambne delavce, v vsaki vrsti od leve na desno: katastrofni delavci, varni v zračnih napadih, prva pomoč, za čiščenje cest, varstvo otrok, kantina, zdravniška postrežba in ognjegasni oddelki.

"Let's Explore Ohio"

Fort Ancient—Route 350 east of Lebanon—Take Route 123 from Lebanon
A section of Fort Ancient's Wall

FAMOUS OHIO BATTLEFIELDS

Ohio's Ancient Fortress Protected Mound Builders

It was a crisp autumn evening hundreds, perhaps thousands, of years ago.

Inside the high earthen walls of the fortress which the Mound Builders had laboriously constructed, warriors kept vigilant watch, trying to penetrate the gloom of the thick forests beyond. Lurking among the trees, they knew, were enemy tribes seeking to wrest from them their fertile lands and game-filled woods.

Suddenly a shrill war whoop broke the evening calm and invaders dashed from their shelters for the Great Gateway.

With stone axes and other weapons, invaders and defenders met in a struggle to the very death.

There is no account of this battle in any history but scientists found at the Great Gateway at Fort Ancient, largest primitive fortress in America, a great quan-

tity of bones. Here, perhaps, just such a battle was fought, one of many for the possession of the rich lands that are now Ohio.

Today, Fort Ancient is a state park, operated by the Ohio State Archaeological and Historical Society for the benefit and interest of the citizens of Ohio and America. In prehistoric days it was a refuge for the Mound Builders in the Miami Valley, from the Ohio on the south, to Cedarville, about 18 miles south of Springfield, on the north. In times of danger they hurried through the unbroken forests to seek protection behind the three and a half miles of earthen walls which had been painstakingly raised, basketful by basketful, to a height of from 10 to 20 feet.

Within the 126-acre enclosure built on a high plateau overlooking the valley of the beautiful Miami River they built their huts of saplings interlaced with vines

and twigs and covered with a foot of clay.

Scientists searching through the prehistoric fortress have found more than 100,000 artifacts—stone weapons, pottery, pipes, crude ornaments and other products made by those mysterious people.

The ancient walls of this mighty fort stand today as a relic of long-ago Ohioans, built to defend their homes from enemies.

Fort Ancient is now the objective for thousands of modern-day Ohioans interested in the works of these early people or merely looking for a pleasant place to picnic.

Fort Ancient is on Route 350, approximately 35 miles north of Cincinnati and midway between Routes 42 and 22.

Next Week—How Old Britain, Indian Chief, met his death in the war between the French and the English.

Slika nam kaže vojaško ambulanco, kakršnih se zdaj v vročih puščavah osrednjega vzhoda, v mejo jih kolikor jih more Amerika poslati. Predstojnik Britsko-ameriškega ambulanečnega oddelka in Nola Ford, uradnica v tem oddelku si ogledujeta te vrste ambulanco.

Storklja se oglašja tudi sredi oceana. Sredi oceana vojaškem transportnem parniku se je teta storklja oglašala kar dvakrat in sicer pri Mrs. George Kappes, soprogini delega poročnika je pustila hčerko Rose Barnette (zgornja slika) in pri Mrs. H. W. Maier, soprogini drugega poročnika je pustila sinčka Richard Philip-a (spodnja slika).

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jam
Vam in Vašim Otrokom

KRAJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki. . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premožanje \$4,500

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hoče dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši
steni in nadsolventni podporni organizaciji.

KRAJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije,
boleznine in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60.
otroke na takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate
dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi
ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije,
trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti
se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev
K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.